

Bp Andrzej Suski przewodniczy Mszy św. w intencji diecezji

DROGAMI ŚWIĘTOŚCI

W ramach uroczystości pierwszego odpustu w sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu wierni w dniach 16-23 października uczestniczyli w wielu Mszach św. i nabożeństwach, które poprzez wspólną modlitwę prowadziły po drogach świętości wyznaczonych przez św. Jana Pawła II.

W tych dniach bp Józef Szamocki przewodniczył Eucharystii z udziałem członków duchowej adopcji dzieci poczętych z odnowieniem i przyjęciem Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Zagro-

żonego Zagładą. Odbyły się również m.in. Msze św. z udziałem Żywego Różańca, rodzin, młodzieży i studentów, wdów i wdowców, chorych i niepełnosprawnych czy Bractwa św. Jana Pawła II.

Bp Andrzej Suski 18 października przewodniczył Liturgii w intencji diecezji toruńskiej z prośbą o liczne powołania. – Przychodzimy do tego sanktuarium, by dziękować za dar świętego papieża i prosić go o wstawiennictwo, ale i by od świętego rodaka uczyć się świętego życia – mówił w słowie Bożym Biskup Andrzej. Kaznodzieja podkreślił, że świętość jest darem od

Boga, który stworzył człowieka na swój obraz, ale jest też zadaniem: – Moralna świętość jest wtedy, gdy człowiek pracuje nad sobą, czyli jest pełen miłości, pełni wolę Boga, przyjmuje synowską postawę i czyni dobro.

Po Eucharystii udano się do kaplicy Pamięci Polskich Męczenników, by słowami św. Jana Pawła II modlić się o pokój na świecie.

W Mszy św. w intencji diecezji uczestniczyli m.in. kapłani dekanatu Toruń II z dziekanem ks. prał. Stanisławem Majewskim, klerycy toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego z rektorem ks. prof. Dariuszem Zagór-

skim, siostry zakonne, członkowie wspólnoty Domowego Kościoła oraz pielgrzymi – słuchacze Radia Maryja z Grudziądza. Liturgię śpiewem uświetnił chór z parafii pw. św. Józefa w Toruniu.

Przez cały czas trwania dni odpustowych wierni mogli modlić się również podczas adoracji Najświętszego Sakramentu, Różańca, Nowenny Pompejańskiej czy Koronki do Miłosierdzia Bożego. Zwieńczeniem uroczystości była Suma odpustowa sprawowana 23 października pod przewodnictwem abp. Mieczysława Mokrzyckiego.

Joanna Kruczyńska

LIDZBARK
WELSKI

Srebrny jubileusz parafii

Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lidzbarku Welskim 1 października świętowała srebrny jubileusz swojego istnienia. Uroczystość połączona była z wizytacją kano-niczną bp. Andrzeja Suskiego.

Liczni wierni zebrali się o godz. 10 w kościele parafialnym na nabożeństwie różańcowym, podczas którego rozważania prowadziły wspólnoty, grupy modlitewne i duszpasterskie działające przy parafii. Nabożeństwo uświetniła swoim śpiewem schola dziecięca.

W imieniu parafian Księżda Biskupa powitały dzieci oraz proboszcz ks. kan. Marian Wiśniewski, któremu powierzono utworzenie nowej parafii i wybudowanie kościoła. Powiedział on, iż świętowanie 25. rocznicy utworzenia parafii wypada w wyjątkowym roku, gdyż w całym Kościele przeżywamy Jubileusz Roku Miłosierdzia, a w Ojczyźnie 1050. rocznicę Chrztu Polski.

Przedstawił formy życia duchowego parafii oraz w zarysie jej historię. 16 czerwca 1990 r. bp Marian Przykucki poświęcił plac pod budowę kościoła. Dekretem z 26 sierpnia 1991 r. bp Przykucki powołał od 1 września nową parafię pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, a już 16 grudnia 1991 r. poświęcił nowo wybudowaną kaplicę pod tym samym wezwaniem. Budowę kościoła rozpoczęto w 1995 r. 16 września 1996 r. wmurowano kamień węgielny. W 2000 r. sprawowano w nowym kościele pierwszą Pasterkę, a w 2001r. Triduum Paschalne i Wielkanoc. Rok później rozpoczęto na stałe sprawowanie liturgii. Konsekracji kościoła dokonał 29 czerwca 2014 r. bp Andrzej Suski. Od tej chwili świątynia została poświęcona i oddana na wyłączną służbę i chwałę Trójjedyne-go Boga.

Jubileusz parafii stał się okazją do wyrażenia wdzięczności

Jubileusz 25-lecia parafii wierni świętowali wraz z bp. Andrzejem Suskim

Bogu i ludziom za ćwierć wieku jej istnienia. O godz. 18 uroczystej Liturgii przewodniczył bp Andrzej Suski, a koncelebrowali ją proboszcz ks. kan. Marian Wiśniewski oraz księża z dekanatu. Podczas Mszy św. dziękowano Bogu za duszpasterzy parafii, a zwłaszcza za Księdza Proboszcza, budowniczego kościoła.

Modlitwą otoczono całą wspólnotę, a szczególnie dzieci i młodzież. Pamiętano także o zmarłych parafianach i fundatorach, których pożegnaliśmy w pierwszym 25-leciu. Zwieńczeniem Eucharystii jubileuszowej było wychwalanie Boga we wspólnym śpiewie „Te Deum Laudamus”.

Gabriela Sikora

DĄBROWA CHEŁMIŃSKA

Znak wiary

W kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowie Chełmińskiej należącym do parafii pw. św. Wojcie-

cha i św. Katarzyny w Boluminku 9 października poświęcono nowy dzwon, który nosi imię Jezus Miłosierny. Jest to dar parafian dla

upamiętnienia Roku Miłosierdzia i 1050. rocznicy Chrztu Polski.

Aktu poświęcenia dokonał bp Andrzej Suski w czasie Mszy św. koncelebrowanej z proboszczem ks. kan. Tadeuszem Myszkim oraz dziekanem dekanatu uni-sławskiego ks. kan. Markiem Linowieckim. W Eucharystii uczestniczyli również zaproszeni księża, władze samorządowe, poczet sztandarowy Ochotniczej Straży Pożarnej z Dąbrowy Chełmińskiej, wykonawca dzwonu Zbigniew Felczyński z Tacziszowa oraz licznie zgromadzeni parafianie. Eucharystię śpiewem ubogaciła schola parafialna przy akompaniamencie rodziny Hali-niaków. Księżda Biskupa powitał i poprosił o poświęcenie dzwonu wójt gminy Radosław Ciechacki

wraz z żoną Darią, który złożył również życzenia z okazji 30-lecia sakry biskupiej i 25-lecia posługi w naszej diecezji.

W homilii Biskup Andrzej nawiązał do Ewangelii o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych. Ukazał wszechmoc i miłosierdzie Jezusa, który pochyla się nad każdym człowiekiem, zwłaszcza grzesznikiem, aby przez cuda wzbudzić w nim wiarę, wstrząsnąć jego sumieniem i umocnić go w wierze. Kaznodzieja mówił też o roli dzwonów, które m.in. przypominają o spotkaniu z Bogiem, stąd ich dźwięk przeskadza tylko tym, którzy się nie modlą.

Niech ten nowy dzwon swoim głosem wzywa parafian do życia w duchu miłosierdzia i wierności przyrzeczeniom chrzcielnym.

Adriana Starobrat

Dzwon przypomina o spotkaniu z Bogiem

Archiwum parafii

TORUŃ

Konsekracja wdów

W toruńskim Wyższym Seminarium Duchownym 8 października odbyła się konsekracja wdów – Teresy Małgorzaty Czajkowskiej-Jędras z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Bierzgłowie oraz Grażyny Waśko z parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Toruniu.

Eucharystii przewodniczył bp Andrzej Suski; udział w niej wzięło kilkunastu kapłanów, siostry zakonne, wdowy konsekrowane, seminarzyści oraz osoby świeckie. Po Ewangelii ks. kan. Andrzej Piontkowski, odpowiedzialny za formację wdów w diecezji, przedstawił wdowy, które pragną żyć radami ewangelicznymi. Następnie kandydatki wypowiedziały swoje: „Oto jestem” jako wyraz gotowości do oddania się Chrystusowi Oblubieńcowi.

Wdowy konsekrowane diecezji toruńskiej z ks. kan. Andrzejem Piontkowskim

Homilię wygłosił Biskup Andrzej. Podkreślił, że wszyscy słuchający Słowa Bożego i wprowadzający je w życie, wchodzą na drogę swojego powołania i otrzymują

prawdziwą radość, której świat nie może odebrać. – Słowo Boga jest twarde i wymagające, ale jednocześnie jest pełne miłości. Oddziela fałsz od prawdy jasno

i zdecydowanie. Nie zostawia nas w niepewności. Słowo mocne jak skała. Dobre i miłosierne jak dłoń matki. Podnoszące w górę jak ramiona dobrego ojca – mówił bp Suski. Kaznodzieja przypomniał, że Kościół zawsze otaczał wdowy szczególną troską. – Wdowieństwo na równi z dziewictwem jest duchowym ideałem, który otwiera człowieka na działanie Boże. Wdowy dobrowolnie wyrzekają się wszystkiego, co rozprasza i oddają się modlitwie i działom miłosierdzia – mówił Ksiądz Biskup.

Po słowie Bożym nastąpił obrzęd konsekracji, którego dokonał bp Andrzej Suski. Na zakończenie uroczystości Biskup Andrzej pobłogosławił krzyże, które na pamiątkę tego wydarzenia otrzymały wdowy konsekrowane. Obecnie w naszej diecezji jest pięć wdów konsekrowanych.

Ks. Paweł Borowski

TORUŃ

Inauguracja roku na Wydziale Teologicznym

Na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika rozpoczęto nowy rok akademicki. 6 października w kaplicy wydziałowej zebrała się społeczność akademicka, aby uczestniczyć w uroczystej Mszy św. sprawowanej przez bp. Andrzeja Suskiego. W Liturgii wzięli udział: władze wydziału, rektorzy seminariów duchownych z Torunia, Włocławka i Pelplina, kapłani, wykładowcy, doktoranci, studenci i pracownicy wydziału. W homilii Ksiądz Biskup postawił tezę, że teologiem może zwać się tylko ten, kto się modli. Wykształcenie teologiczne bez życia modlitewnego nie uprawnia nikogo do tego tytułu. Kaznodzieja mówił również o tym, jaka postawa w modlitwie jest właściwa, a czego należy w niej unikać.

Po Eucharystii w Auli Magna miała miejsce uroczysta inauguracja, którą rozpoczęło odśpiewanie pieśni „Gaude Mater Polonia”

oraz hymnu państwowego. Po nim dziekan ks. prof. dr hab. Dariusz Kotecki przywitał zebranych i podsumował rok ubiegły. Uczestnikom spotkania zaprezentowano film obrazujący zeszłoroczne osiągnięcia Wydziału Teologicznego. Po nim nastąpiła immatrykulacja studentów I roku oraz wręczenie indeksów doktorantom.

Na uroczystości obecny był o. prof. dr hab. Jordi-Agustí Piqué i Collado OSB z Papieskiego Instytutu Liturgicznego św. Anzelma w Rzymie, który wygłosił wykład inauguracyjny pt. „Doświadczenie i/lub inteligencja wiary: Próba teologii liturgicznej fundamentalnej”. Po jego wystąpieniu zabrał głos reprezentant studentów Jakub Woźniak. Na zakończenie została odśpiewana pieśń „Gaudeamus”. Oprawę muzyczną przygotował wydziałowy zespół kameralny Portamus Gaudium.

SAI

ZAPRASZAMY

Bal Niepodległości

10 listopada o godz. 20 w Sali Wielkiej Dworu Artusa w Toruniu odbędzie się Bal Niepodległości. W programie m.in. recital Tomka Kamińskiego, pokaz tańca towarzyskiego. Zabawę poprowadzi wodzirej z zespołem muzycznym Shadów. Zabawa z poczęstunkiem, ale bez alkoholu. Bilety w cenie 80 zł do nabycia w kasie Dworu Artusa. Dochód z imprezy przeznaczony będzie na cele charytatywne. Organizatorami balu są: Domo- wy Kościół, parafia pw. św. Józefa w Toruniu, Kuria Diecezjalna Toruńska, prezydent Torunia i marszałek województwa kujawsko-pomorskiego. Szczegóły na www.wieczorniepodleglosci.com.pl.

jk

Za harcerzy

Harcerze Hufca ZHP w Działdowie wraz z kapłanem Hufca ks. hm. Dominikiem Janem Dominem zapraszają na harcerską Mszę św. zaduszkową w intencji wszystkich harcerzy, których miłosierny Bóg powołał na wieczną wartę. Eucharystia zostanie odprawiona 9 listopada o godz. 17 w kościele pw. św. Wojciecha w Działdowie.

Ks. Dominik Jan Domin

KIEDYŚ SIĘ SPOTKAMY

Z prof. dr hab. Anną Drażkowską z Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika rozmawia Helena Maniakowska

Z archiwum autorki

Prof. dr hab. Anna Drażkowska

Prof. dr hab. Anna Drażkowska

Pracownik w Zakładzie Archeologii Późnego Średniowiecza i Nowożytności Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Prowadzi prace badawcze dotyczące historii kultury materialnej, zwłaszcza historii tkanin i ubiorów oraz kultury funeralnej. Specjalizuje się w konserwacji zabytków archeologicznych wykonanych z tkanin, drewna i skóry. Przeprowadza konserwacje i rekonstrukcje odzieży grobowej. W swym dorobku posiada przeszło 70 publikacji naukowych. Brała udział w pięciu projektach badawczych. Była 14-krotnie nagradzana i odznaczana medalami.

HELENA MANIAKOWSKA: – Od jak dawna zajmuje się Pani kulturą funeralną, czyli obyczajami związanymi z przeżywaniem śmierci i grzebaniem zmarłych?

ANNA DRAŻKOWSKA: – Kulturą funeralną zajmuję się od kilkunastu lat. Początkowo nie przypuszczałam, że tak dalece i dogłębnie zajmę się tymi zagadnieniami. Nadal są one dla mnie bardzo pasjonujące. Obecnie głównym kierunkiem moich badań są krypty zlokalizowane pod posadzką kościołów. Archeologia jest nauką interdyscyplinarną i dlatego jest mi także potrzebna wiedza z innych dziedzin, np. z historii czy historii sztuki. Prowadzę badania, które wymagają współpracy ze specjalistami z różnych dyscyplin nauki, korzystam z ich wiedzy, aby stworzyć najbardziej dokładny i pełny obraz kultury funeralnej minionych wieków. Badania w kryptach przeprowadzam w celu poszerzenia wiedzy na temat życia i śmierci ludzi sprzed setek lat. Badałam m.in. krypty pod katedrami w Warszawie i Przemyślu. Zajmuję się również konserwacją i rekonstrukcją wydobytej z krypt odzieży. Konserwowałam także przedmioty polskich oficerów rozstrzelanych w 1940 r. w Katyniu, Charkowie i Miednoje.

– Śledząc Pani drogę naukową, można powiedzieć, że ma Pani szerokie zainteresowania, bo oprócz archeologii, kostiumologii i konserwacji zabytków interesują Panią także mikrobiologia, archeobotanika i antropologia. Dlaczego podejmuje się Pani tak trudnych badań, przecież nie wszyscy archeolodzy chcą się tym zajmować?

– To prawda, nie każdy archeolog chce się podjąć badania krypt grobowych i takiego bezpośredniego kontaktu ze zmarłymi. Niektórzy mają wewnętrzne opory i blokady, ponieważ czasami możemy trafić na z mumifikowane szczątki. W takiej sytuacji potrzeba opanowania i spokoju. Gdy schodzę do krypty, to mam świadomość, że znajduję się w wyjątkowej przestrzeni. Czasami można odnieść wrażenie jakby się było na granicy dwóch światów – świata ludzi żywych i umarłych, świata współczesnego i tego sprzed setek lat. Prowadzę badania

w kryptach, ponieważ w nich znajduję materiał do dalszych szczegółowych badań i analiz. Za każdym razem towarzyszy temu dreszcz emocji. Niestety, często zdarza mi się badać krypty, które były wcześniej splądrowane. Wówczas jest mi bardzo przykro, że niektórzy ludzie nie mają szacunku dla zmarłych. Podczas moich badań staram się szanować tę wyjątkową przestrzeń, w której spoczywają nasi przodkowie. Ich szczątki traktuję z godnością. Mam świadomość, że na pewien czas naruszam spokój tych zmarłych. Po zakończeniu badań zawsze z księdzem danej parafii organizujemy powtórny uroczysty pogrzeb z Mszą św., składając szczątki w to samo lub pobliskie miejsce. Często znajomi pytają mnie, czy nie boję się zmarłych, a ja wówczas z uśmiechem odpowiadam, że zmarłych nie należy się bać, bo jeszcze żaden zmarły nigdy nie wyrządził mi krzywdy.

– Groby jakich osób można odnaleźć w kryptach?

– W kryptach składano tylko ciała osób zamożnych, tych, których rodzinę stać było na wykupienie miejsca pod posadzką w kościele. Są tam też szczątki osób zasłużonych dla ojczyzny, danej społeczności czy kościoła, królów i członków rodzin królewskich, królewskich dworzan, dostojników kościelnych, a także przedstawicieli znamienitych rodów szlacheckich i bogatych mieszczan. Krypty w kościołach umieszczane były w różnych miejscach. Najgodniejsze miejsce było pod prezbiterium i w nawie głównej, dalej pod bocznymi kaplicami i nawami. Liczba krypt uzależniona była od wielkości i rangi kościoła. Mniejsze kościoły parafialne nie zawsze miały krypty, a zmarłych grzebano w trumnie, wykopując dół bezpośrednio w piasku pod posadzką. W dużych kościołach oprócz pochówków w kryptach znajdowały się także pochówki składane bezpośrednio w ziemi. Zwykłych śmiertelników grzebano na przykościelnym cmentarzu.

– Czy, badając pochówki, widzi Pani pewne podobieństwa w sposobie wyposażania zmarłych sprzed wieków i współcześnie?

Joanna Krużyńska

W Nadzwyczajnym Jubileuszu Miłosierdzia w sposób szczególny warto pamiętać o możliwości uzyskania odpustu zupełnego (czyli całkowitego darowania kar) ofiarowanego w intencji dusz cierpiących w czyśćcu pod zwykłymi warunkami w uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny przez pobożne nawiedzenie kościoła, a także w dniach od 1 do 8 listopada, odwiedzając pobożnie cmentarz i modląc się za zmarłych. W pozostałe dni roku za nawiedzenie cmentarza można uzyskać odpust częstkowy.

pb

– W kryptach stosunkowo dobrze zachowują się przedmioty, które wkładano do trumny i dzięki temu widzę, w jaki sposób przygotowywano zmarłych do przejścia w zaświaty. Przeważnie w trumnach odnaleźć można medaliki, krzyżyki, szkaplerze, różańce, a także wianki i bukieciki z ziół. Często zdarza się, że takie dewocjonalia nadal są wkładane zmarłym do grobów. Szczególnym przedmiotem spotykanym dziś i przed wiekami jest układana pod głowę poduszka, która pełni zarówno funkcję praktyczną, jak i symboliczną. Jest ona atrybutem osoby śpiącej. Łatwiej jest nam się oswoić ze śmiercią bliskiej osoby, gdy pomyślimy, że ona nie umarła, lecz zasnęła snem wiecznym. Większość odnajdywanych przeze mnie poduszek wypełniana była intensywnie pachnącymi ziołami. Rzadko zdarzają się poduszki z piórami.

– Czy na podstawie zachowanych w trumnach przedmiotów można powiedzieć, co było ważne w życiu zmarłych i o ich życiu duchowym?

– Sposób, w jaki przed wiekami grzebano zmarłych, wskazuje na to, że wierzano w życie pozagrobowe. I liczono też na to, że rodziny żegnające bliskich kiedyś się z nimi spotkają. Wiara w to jest też łagodzeniem myśli o potęgę śmierci i osławianiem lęku przed nią. Jest także łagodzeniem bólu, gdy zaczynamy rozumieć, że tu, na ziemi, jesteśmy tylko przechodniakami i pozostajemy tu tylko na krótką chwilę. Przedmioty, zwłaszcza dewocjonalia, miały zabezpieczyć duszę zmarłej osoby, ochronić ją przed piekłem, miały zapewnić opiekę świętych i pomóc w bezpiecznym i łagodnym przejściu w zaświaty. Dzięki odnalezionym przedmiotom poznajemy świat wierzeń, ludzkie lęki i nadzieje.

MYŚL NA TYDZIEŃ

Moralna świętość jest wtedy, gdy człowiek pracuje nad sobą, czyli jest pełen miłości, pełni wolę Boga, przyjmuje synowską postawę i czyni dobro.

Bp Andrzej Suski

TAJEMNICA ŻYCIA W BOGU

Bywają takie dni w roku, kiedy rzeczywistość ziemską obejmuje chwała świętości samego Boga, kiedy dokonuje się duchowe zjednoczenie Kościoła na ziemi, w czyśćcu i niebie, tzn. Kościoła pielgrzymującego, oczyszczającego się i uwielbionego. Wobec tajemnicy świętych obcowania stajemy w uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny, czyli wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. W tych dniach nasze myśli biegną ku naszym drogim zmarłym; tym, którzy już osiągnęli wieczne szczęście przebywania z Bogiem i wpatrują się w Słońce nieznające zachodu, i tym, którzy znajdują się w czyśćcu i czekają na oglądanie Boga twarzą w twarz.

1 listopada z radością wspominamy wszystkich, którzy wyprzedzili nas w pielgrzymce wiary, wypełnili w swoim życiu wolę Stwórcy i teraz żyją w niebieskim Jeruzalem. To nie tylko oficjalnie uznani przez Kościół święci, czyli beatyfikowani czy kanonizowani, lecz także nasi bliscy zmarli, którzy osiągnęli zbawienie i orędują u Boga w naszych sprawach, a także przypominają o powszechnym powołaniu do świętości każdemu z nas niezależnie od drogi życiowej zarówno w życiu małżeńskim, jak i kapłańskim czy według rad ewangelicznych. Wzorem może być tu np. sługa Boży bp Adolf Piotr Szeląg, zafascynowany świętością.

We wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych towarzyszy nam zaduma nad tajemnicą życia w Bogu, gdy przypominamy sobie, że Jezus Chrystus umarł na krzyżu dla naszego zbawienia i od nas zależy na ile przyjmujemy ten dar. Wobec takiego misterium stajemy w uroczystość Wszystkich Świętych 1 listopada, gdy na cmentarzach zarówno w Toruniu, jak i we wszystkich parafiach naszej diecezji przeżywamy Msze św. oraz procesje. To wielkie wołanie do Boga – modlitwa za żywych i zmarłych – jest również jednym z siedmiu uczynków miłosierdzia co do duszy.

Beata Pieczykura

ŚW. JANIE PAWLE II BŁOGOSŁAW NAM!

W 38. rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową 16 października parafia pw. św. Bartłomieja w Szembruku przeżywała uroczystość wprowadzenia relikwii św. Jana Pawła II. Przewodniczył jej bp Andrzej Suski. Podczas Liturgii dziękowano Panu Bogu za Papieża Polaka i jego życie, nauczanie, służbę Chrystusowi i Kościołowi. Relikwie i obraz św. Jana Pawła II zostały procesjonalnie wniesione do świątyni przez rodzinę Doroty i Sławomira Marszałków

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Witając parafian, kapłanów i gości (w tym przybywającą po raz 11. na wspólne modlitwy za wstawiennictwem św. Jana Pawła II grupę z parafii w Gardei w diecezji elbląskiej) proboszcz miejscy ks. kan. Kazimierz Flisikowski mówił o radości płynącej z otrzymania z Watykanu relikwii Papieża Polaka. – Tak jak przed 38 laty na Placu św. Piotra wołano: „Habemus papam”, my dziś możemy też tak wołać. Św. Jan Paweł II odtąd jest jeszcze bliżej nas w znaku relikwii. Wzywajmy jego orędownictwa przed tronem Boga Najwyższego za przyczyną Matki Bożej, której tak bardzo ufał – mówił Ksiądz Proboszcz. Najmłodsi parafianie mówili w powitaniu, że znaki relikwii zobowiązują do tego, aby Słowo Boże zamieniać w czyn i prosili, by św. Jan Paweł II pomagał odnajdywać drogę do nieba. Natomiast starsi wyrazili nadzieję czuwania świętego nad parafią, rodzinami i kapłanami.

– Będziemy usilnie prosić, aby prowadził nas do Boga i nam błogosławił. Ufamy, że przechowywane w naszej parafii relikwie będą pomocą w ratowaniu życia i stawianiu się lepszymi – dodali.

– Przyjmując relikwie św. Jana Pawła, otrzymujecie znacznie więcej: świadectwo jego życia i świętości, jego nauczanie, jego miłość do Kościoła i Ojczyzny, jego bogate dziedzictwo religijne, patriotyczne i kulturowe – mówił w słowie powitania Biskup Andrzej. Myślą przewodnią homilii wygłoszonej przez Pasterza diecezji była świętość oraz drogi do jej osiągnięcia, ponieważ wszyscy jesteśmy powołani do świętości i upodabniania się do Boga Ojca. – Św. Jan Paweł II zostawił nam najprostszą definicję świętości: świętość to wysoka miara zwyczajnego życia chrześcijańskiego, więc mamy się uświęcać naszym życiem, które nie może być byle jakie, ale wysokiej miary – podkreślał kaznodzieja, dodając, że buduje się ją poprzez i dzięki

miłości do Boga i bliźniego. Mówił również o świętości jako darze i jednocześnie zadaniu każdego chrześcijanina, ponieważ stworzeni na obraz i podobieństwo Boga stajemy się równymi sobie, gdyż jesteśmy Jego dziećmi i obdarowani Jego łaską. Przypominając słowa św. Jana Pawła II: „Wymagajcie od siebie, choćby inni od was nie wymagali”, Biskup Andrzej zachęcił także do pokonywania trudności w codziennym zbliżaniu się do świętości. Dziękując za świadectwo świętości Jana Pawła II, wezwał do poznawania i przypominania nauki Papieża Polaka oraz czerpania z jego życia i postawy wzorców dla siebie. Kończąc homilię, powtórzył za Benedyktem XVI życzenie: „Niech teraz św. Jan Paweł II błogosławi nam z okna domu Ojca Niebieskiego”.

W słowie podziękowania skierowanym do wszystkich uczestników uroczystości ks. kan. Flisikowski wyraził wdzięczność za dar Pana Boga, jakim są prze-

wodnicy (tacy jak m.in. św. Jan Paweł II) w drodze do nieba. – Mam nadzieję, że ten wielki dar pomoże nam jeszcze bardziej przybliżyć sobie życie św. Jana Pawła II, jego nauczanie oraz ożywi w nas miłość do Jezusa Chrystusa, Jego Kościoła i Matki Bożej – dodał kapłan. Przypomniawszy także, że święty papież w 1992 r. ustanowił diecezję toruńską, a na jej pasterza wyznaczył bp. Suskiego.

W słowie na rozesłanie Biskup Andrzej życzył wiernym, aby poprzez modlitwę za wstawiennictwem św. Jana Pawła II i kontakt z relikwiami nie tylko upraszali potrzebne łaski, lecz także nabierali mocy Ducha tak, jak on to czynił.

Na koniec Mszy św. odmówiono modlitwę do św. Jana Pawła II i uczczono jego relikwie, po czym nastąpiła instalacja relikwiarza przy obrazie. Liturgię ubogacił zespół muzyczny Marzyciele z Grudziądz.

Relikwie i obraz św. Jana Pawła II niosą Dorota i Sławomir Marszałkowie z dziećmi

Uczczenie relikwii św. Jana Pawła II

Zdjęcia: Aleksandra Wojdyło

Zabawa
przy stanowisku
„Iris folding”

Zdjęcia: Katolicki Toruń

16. DZIEŃ PAPIESKI

JEDNOŚĆ MIŁOŚCI

W ramach 16. Dnia Papieskiego w dniach 7-9 października trwała zbiórka publiczna przeznaczona na stypendia dla uzdolnionej młodzieży z niezamożnych rodzin pochodzących z małych miejscowości.

9 października mieszkańcy Torunia mieli okazję poznać stypendystów, a przede wszystkim aktywnie i rodzinnie spędzić wolny czas, ponieważ od godz. 10 do 17 po raz drugi na Starym Mieście działało Miasteczko Rodzinne, tym razem zorganizowane przez Marlenę Prusakowską,

pedagoga toruńskiego V LO, oraz rzeszę wolontariuszy. Na wszystkich chętnych czekały atrakcje przygotowane na specjalnych stanowiskach, a były to: „Iris folding” (wykonywanie obrazków z nachodzących na siebie pasków papieru – przyp. red.), „Magiczne malowanie”, „Kreatywne origami” oraz „Kolorowa mozaika”. Wśród nich można było znaleźć również grę „Twister”, „Ministudio fryzur”, dzieci miały także możliwość nauczyć się robienia dużych baniek mydlanych oraz figurek z balonów. Uczestnicy

ŻYĆ TĄ NAUKĄ

W kościele pw. Trójcy Świętej w Książkach 9 października Szkolne Koło Caritas ze Szkoły Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza przedstawiło wspomnienie św. Jana Pawła II. Dzieci śpiewem i recytacją wierszy oraz czytaniem wybranych tekstów encyklik, adhortacji i listów św. Jana Pawła II ukazały skrót nauki, a zarazem głębię słów Ojca Świętego.

Program obchodów 16. Dnia Papieskiego pod hasłem: „Bądźcie świadkami miłosierdzia” w parafii przygotowała opiekunka Szkolne-

go Koła Caritas Magdalena Kesler. Uroczystość wzbogaciły śpiewy Zespołu Książkowianka działającego przy Gminnym Ośrodku Kultury w Książkach.

Proboszcz miejsca ks. Zbigniew Żynda odprawił Mszę św., podczas której wprowadził wiernych w przekaz nauki św. Jana Pawła II. Upamiętnienie Dnia Papieskiego w parafii było dla wiernych zachętą do refleksji, by żyć nauką św. Jana Pawła II i wprowadzać ją w czyn.

Magdalena Kesler

Stypendyści składają dary ołtarza na ręce ks. Łukasza Skarżyńskiego (od lewej) i o. Zbigniewa Leczkowskiego SI

zabaw otrzymywali nagrody w postaci fundacyjnych gadżetów, krówek i balonów. Zabawę w Miasteczku Rodzinnym umilił występ wokalny dziewczynki uczęszczającej do Ogniska Wychowawczego mieszczącego się przy parafii pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu. Stypendyści natomiast zachęcali przechodniów do wspólnego świętowania, tańcząc m.in. charakterystyczny dla nich taniec belgijski.

Centralnym punktem dnia była uroczysta Msza św., której przewodniczył o. Zbigniew Leczkowski SI, rektor kościoła akademickiego pw. Ducha Świętego w Toruniu. Słowo Boże wygłosił ks. Łukasz Skarżyński, dyrektor Bursy Akademickiej Caritas w Przysieku. Zgromadzeni goście, stypendyści odznaczający się żółtymi chustami, poruszające słowa kapłana – to

wszystko nadawało celebrze niezwykle podniosły charakter. Tuż po niej odbył się przemarsz pod pomnik św. Jana Pawła II, któremu przewodniczyła Orkiestra Dęta Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury prowadzona przez Jerzego Derkowskiego. Stypendyści przywołali słowa Ojca Świętego mówiące, czym jest miłosierdzie i w jaki sposób możemy być jego świadkami. Na zakończenie przedstawiciele władz miasta, reprezentanci szkół oraz innych społeczności złożyli kwiaty i zapalili znicze. Wspólnie odśpiewana „Barka” była symbolem jedności i ogromnej miłości do ukochanego przez wszystkich Ojca Świętego Jana Pawła II, patrona Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

**Alicja Danielewska,
pełnomocnik
ds. Dnia Papieskiego
w diecezji toruńskiej**

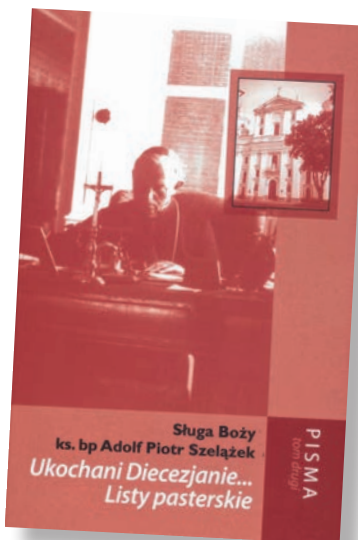
PRZESŁANIE BP. SZELAŻKA

Nakładem wydawnictwa Promic ukazał się niedawno drugi tom listów sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelażka zatytułowany „Ukochani diecezjanie...” Listy pasterskie. Redaktorzy s. Hiacynta Augustynowicz CST, postulatorka procesu, i prof. Waldemar Rozynkowski zebrali w nim listy pasterskie z czasów posługi biskupa w diecezji łuckiej z lat 1926-38. Korespondencję wstępem teologicznym poprzedził ks. prof. Dariusz Zagórski, rektor WSD w Toruniu, co dość istotne, czytelnik bowiem już od początku lektury zauważa, że listy nie mają znaczenia li tylko historycznego.

Sługa Boży doskonale zdaje sobie sprawę z zagrożeń, wynikających ze współczesnych mu ideologii, szczególnie zaś marksizmu. Rozkochany w Słowie Bożym podaje swoim „umilowanym diecezjanom” konkretne rady duchowe, aby w czasach coraz większego zamętu mogli zachować wiarę (albo też „rozpocząć w swojej duszy gruntowne odrodzenie życia nadnaturalnego”). Szczególną bronią w walce duchowej jest – według niego – modlitwa: „Dla nas, katolików, to dźwignia potężna, to czyn-

nik żywy stosunku rozwojów ludzkich, to gwarancja naszego wpływu na wypadki, to moc, przed którą znikają niemożliwości: «Co niemożliwe jest u ludzi, możliwe jest u Boga»”. Sam, będąc człowiekiem modlitwy, widzi więcej – może stąd właśnie umiejętność dostrzegania w innych dobra (nawet w listownej polemice z przeciwnikami) i podnoszenia ich, zachęcania do działania. A zadania apostołskie Ksiądz Biskup wyznacza nie tylko kapłanom (zresztą w trakcie jego posługi w diecezji gwałtownie wzrosła liczba powołań), ale i świeckim (wskazując na „kapłaństwo duchowe”) – wszak „żyjąc w zjednoczeniu z Bogiem, czyli żyjąc życiem nadnaturalnym, dążyć trzeba do rozwoju tego życia w duszach innych ludzi”. Świętość zaś według Sługi Bożego jest czymś fascynującym – w taki sposób przedstawia chociażby św. Teresę z Lisieux czy też (w liście do młodzieży) zmarłego w opinii świętości (obecnie błogosławionego) Piotra Jerzego Frassati.

Redaktorzy dołączają do tomu jeszcze jeden, nieopublikowany list, przygotowywany przez Księdza Biskupa na przełomie lat 1938/39 z okazji zbliżającego się

25-lecia jego ingresu w diecezję i 50-lecia kapłaństwa. Jubileusz ten okazał się początkiem drogi krzyżowej i pełnego zjednoczenia Pasterza z krzyżem Chrystusa przez więzienie, odłączenie od swego Kościoła i śmierć w odosobnieniu.

Zakończył się właśnie etap diecezjalny procesu beatyfikacyjnego Biskupa Wygnańca. Teraz w watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych zostaną zbadane akta procesowe, następnie zostanie sporządzone

tzew. positio, czyli sumaryczne opracowanie całości materiału, wreszcie nastąpi dyskusja nad nim. Po pozytywnym zaopiniowaniu sprawy przez kongregację zostanie ona przedłożona Ojcu Świętemu, który ma wyłączne prawo aprobaty heroicznego cnót i cudu dokonanego za wstawiennictwem kandydata do chwały ołtarzy, następnie zaś, po uzyskaniu aprobaty papieskiej, przygotowywany zostanie stosowny dekret, który zakończy proces dowodzenia. Tymczasem w Toruniu w kaplicy adoracji przy kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski (gdzie dom zakonny mają siostry terezijskie – zgromadzenie założone przez bp. Szelażka, zafascynowanego duchowością św. Teresy z Lisieux) została wyłożona księga prośb i podziękowań za wstawiennictwo Sługi Bożego. Wierzyć można, że zwłaszcza te ostatnie napływać będą coraz częściej.

Katolicki Toruń

Drugi tom listów sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelażka zatytułowany „Ukochani diecezjanie...” Listy pasterskie do nabycia w sklepie Veritas przy ul. Chełmińskiej 24 w Toruniu

KONKURS O ŚW. JANIE PAWLE II

W parafii pw. Świętych Janów w Świerczynkach 16 października podczas Mszy św. rozstrzygnięto konkurs plastyczny zorganizowany dla dzieci z okazji 16. Dnia Papieskiego. Celem konkursu pod hasłem: „Ojciec Święty Jan Paweł II w oczach dziecka” było przybliżenie sylwetki największego Polaka w dziejach naszego narodu oraz ukazanie młodemu pokoleniu wartości związanych z życiem i nauką św. Jana Pawła II, jak również rozwijanie zdolności plastycznych dzieci.

Do udziału w konkursie zgłosiło się 47 dzieci, technika prac

była dowolna. Trudny okazał się wybór, wszystkie prace były bardzo ciekawe. Komisja powołana przez nauczycielkę plastyki Ewę Bielecką oraz ks. Piotra Stefańskiego miała niełatwe zadanie. Prace oceniano w trzech kategoriach. Kategoria 1. – prace szczególne, wybranych zostało 11 prac, kategoria 2. – prace najpiękniejsze, wybranych zostało 18 prac i 3. kategoria – prace wyróżnione, wybranych zostało 16 prac. Zostali również wyróżnieni najmłodszy uczestnicy konkursu – Alan Katlewski lat 3,5 i Laura Barlik lat 4.

Za bezinteresowną pomoc, życzliwość i ofiarność dziękuję sponsorom, którzy przyczynili się do ufundowania nagród dla każdego uczestnika konkursu. Potrzeba nam życzliwości i dobroci, potrzeba wielkości ducha, aby pomóc bezinteresownie, potrzeba odwagi, aby nie zważając na przeszkody, wytrwale i do końca wyciągać przyjazną dłoń. Tym wszystkim, którzy tę dłoń wyciągnęli i dostarczyli wiele szczęścia i radości dzieciom, niech dobry Bóg błogosławi.

Katarzyna Umińska

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85